

Cennik uzyskał moc powszechnie obowiązującą

W kwietniu b. r. nastąpił fakt, który niewątpliwie doniosłe znaczenie mieć będzie dla regulacji stosunków w drukarstwie krakowskim. Znaną ogólnie jest rzeczą, że Kraków dawniej słynął z pięknych druków, a zarobki pracowników drukarskich stały na odpowiednim poziomie, dającym pracownikowi możność spokojnego bytowania. Tak było przed wojną światową.

Lata powojenne, w których drukarstwo w odrodzonej Polsce nie znajdowało należytej ochrony ustawowej, w których zaliczenie drukarstwa do kategorii »wolnych zawodów« wydało sztukę drukarską na łup niefachowców-dorobkiewiczów i stworzyło »wolną konkurencję«, opartą na wyzysku, wywarły swój ujemny wpływ na samo wykonanie druków, oraz pogorszyło znacznie warunki pracy i płacy.

Niejednokrotnie w okresie ubiegłych 20 lat ostatnich podnosiliśmy szkodliwość tego stanu rzeczy i we wszystkich akcjach cennikowych dążyliśmy do ogólnego uregulowania warunków pracy i płacy, rozumując, że ukrócenie wyzysku pracowników, stosowanego przez powstające w ogromnej liczbie drukarekni, usunie z konkurencji motyw różnicy płac, pozwoli na solidną kalkulację cen i tym samym umożliwi poprawę warunków egzystencji pracowników, oraz podniesienie estetycznego zewnętrznego wyglądu samych druków.

Dążenia nasze jednak przez długi okres czasu nie znajdowały zrozumienia ni poparcia. Umowy zawierane z coraz mniejszą ilością drukarni, pogarszały ustawicznie warunki egzystencji pracowników drukarskich. W dodatku umowy te żadną ustawą nie były należycie sankcjonowane i traktowano je jako umowy raczej prywatne niż ogólnospołeczne.

Dopiero ustawa o układach zbiorowych pracy z roku 1937, wprowadzająca możliwość uzyskiwania dla układów zbiorowych pracy mocy powszechnie obowiązującej, stworzyła prawne podstawy dla należytego wykorzystywania zawartych układów. To też ostatnio przez nas prowadzone akcje cennikowe w latach 1937 i 1938 jako główny cel miały zawarcie takiego układu zbiorowego, który mógłby moc powszechnie obowiązującą uzyskać. Nie będziemy dziś powtórnie omawiać przebiegu tych akcji. Ograniczymy się tylko do podkreślenia, że w akcje te włożyliśmy cały ogrom pracy wielomiesięcznej, w której zwalczać musieliśmy opór i niechęć pracodawców, zwłaszcza w roku 1937, apatię i bierność wśród części pracowników, pozbawionych wiary w powodzenie akcji i na odwrót znów hamować agresywność tych, którzy denerwowali się wolnym tempem prowadzonych pertraktacji.

Wreszcie w dniu 30 września 1938 r. zawarliśmy układ zbiorowy, na podstawie którego w dniu 11 listopada 1938 r. cennik został definitywnie ustalony. Wkrótce też zgłoszony został wniosek o nadanie cennikowi temu mocy powszechnie obowiązującej.

I tu znów cierpliwość nasza na nową wystawioną została próbą. Przez 4 miesiące oczekiwaliśmy, urgując nieustannie i interweniując wreszcie w Województwie, na ogłoszenie wniosku i treści cennika. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej o wniosku ukazało się dopiero 24 marca 1939 r., o czym informowaliśmy w poprzednim numerze, wyrażając przewidywanie rychłego ostatecznego załatwienia.

I faktycznie w Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy Nr 25 z dnia 22 kwietnia 1939 r. ogłoszone zostało w pozycji 67

ZARZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ z dnia 15 kwietnia 1939 r.

o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dnia 30 września 1938 roku mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów graficznych na obszarze miasta Krakowa

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) i rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316), zarządzam co następuje:

§ 1.

Układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Krakowie w dniu 30 września 1938 r., nadaję moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich zakładów graficznych na obszarze miasta Krakowa.

Tekst powyższego układu został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 7 marca 1939 r. (Zbiór Układów Zbiorowych Pracy Nr 18, poz. 45).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *M. Zyndram-Kościałkowski.*

W ten więc sposób osiągnęliśmy to, co było głównym celem ostatnich naszych akcji cenniko-

Zawiadomienie.

W czwartek, dnia 18 maja 1939 r. o godz. 10 rano odbędzie się w lokalu Stowarzyszenia »Ognisko«

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE członków Związku Zawodowego Drukarzy i Pokr. Zaw. w Polsce, Oddział Kraków z porządkiem dziennym:

- 1) odczytanie protokołu z poprz. N. W. Zgromadzenia;
- 2) referat sekretarza Zarządu Głównego Związku z Warszawy o sytuacji ogólnej;
- 3) krakowski cennik drukarski;
- 4) wolne wnioski i interpelacje.

Członków Związku wzywamy do licznego i punktualnego przybycia

ZA ZARZĄD:

(—) *W. Koczub*
sekretarz.

(—) *K. Butwin*
przewodniczący.

wych. Mamy cennik powszechnie obowiązujący. **Ale na razie mamy go tylko na papierze — a chcemy i musimy mieć go w życiu.** Czeką nas więc dalsza akcja, którą niezwłocznie podjąć musimy i prowadzić nieustępliwie. Akcja ta wymaga od nas jedynie prawdziwego zrozumienia i należytego docenienia wartości obecnego cennika, który każdemu pracownikowi drukarskiemu na obszarze miasta Krakowa zapewnia jednolite warunki pracy i płacy, daje możliwość zwalczania na każdym kroku wyzysku i nadużyć.

Zorganizowani pracownicy drukarscy dołożyć muszą starań, aby przyciągnąć do organizacji tych, którzy jako niezorganizowani dotychczas są przedmiotem bezwzględnego wyzysku. Należy podchodzić do tych ludzi, objaśniać ich o korzyściach z cennika wynikających i zachęcać dołączenia się z nami w szeregi organizacji dla umożliwienia wszystkim pełnego korzystania z postanowień cennika.

Tych zaś, którzy dotychczas z jakichkolwiek przyczyn poza organizacją pozostają, wzywamy: **łączcie się z nami i korzystajcie z tego, co dla ogółu pracowników drukarskich Krakowa drogą uciążliwych walk cennikowych uzyskane zostało.**

Cennik, który obecnie jest w druku, zostanie wszystkim pracownikom (również niezorganizowanym) bezpłatnie doręczony. Dla szczegółowego omówienia cennika zwołamy ogólne zebranie pracowników drukarskich, a o terminie powiadomimy ulotkami. Dziś apelujemy do Was, niezorganizowani pracownicy drukarscy, zgłaszajcie się i podajcie swe adresy w sekretariacie Związku (Rynek Główny L. 12, III p), codziennie w godzinach 9—13 i 16—20 i jawcie się licznie na nasz apel. Połączcie swe siły z siłami naszymi i podejmijcie wraz z nami trudy dalszej walki o byt i prawo do życia.

Pożyczka Obrony Przeciwlotniczej

Wobec zakończenia subskrypcji Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej podajemy zestawienie kwot subskrybowanych przez pracowników drukarskich i zawodów pokrewnych, zatrudnionych w tych zakładach drukarskich i chemigraficznych, które są objęte działalnością Związku:

Związek Zaw. Drukarzy, Oddział Kraków	zł 500—
Stow. Drukarzy »Ognisko« w Krakowie	500—
pracownicy drukarni: »Akropol«	240—
W. L. Anczyca i Ski	380—
J. Fischera	120—
Il. Kuryera Codz.	10 380—
Instyt. Rzem.-Przem.	60—
Narodowa	2.080—
P. K. O.	260—
Polska	260—
Przemysłowa	180—
Sztuka	260—
Uniwersytetu Jagiell.	620—
Związkowa	780—
pracownicy zakładów chemigraficznych:	
Fotochemia	80—
Fotocynk	140—
Fototechnika	40—
Zorza	40—
różni	140—
Razem	zł 17.060—

Drukarnie: Litodruk, Nowy Dziennik oraz Powściągliwość i Praca, subskrybując oddzielnie, nie podały wysokości kwot zadeklarowanych.

Do wiadomości tych wszystkich, którzy subskrybowali nabycie całych bonów 20-złotowych i obligacji 100-złotowych, a nie wpłacili całej należności, podajemy zgodnie z instrukcją Ministerstwa Skarbu, iż drugą ratę zadeklarowanej kwoty wpłacić należy najdalej do dnia 30 maja b. r., a trzecią ratę do dnia 26 czerwca b. r. (termin ostateczny do dnia 5 lipca b. r.). W wypadku niezapłacenia całej należności w terminie wyżej podanym kwoty wpłacone w ratach poprzednich przypadają na rzecz. F. O. N.

Oprocentowanie bonów i obligacji biegnie od dnia 1 czerwca b. r., to też zasadniczo przed dniem tym cała należność winna być wpłaconą. Korzystający więc z dalszych terminów ulgowych po dniu 1 czerwca b. r. (najdalej do 5 lipca b. r.) muszą tytułem zwrotu odsetek opłacić dodatkowo za każde 100 zł po 1 gr dziennie, a za każdy bon 20-złotowy po 5 gr miesięcznie. (Państwo oprocentowuje obligacje od dnia 1 czerwca b. r., a więc wpłacający należność subskrypcyjną po 1 czerwca b. r., pobierałby niesłusznie procenty od obligacji, za którą jeszcze nie zapłacił).

Wpłaty dalszych rat dokonywać należy tą samą drogą jak ratę pierwszą, tj. za pośrednictwem skarbników oficynowych, lub bezpośrednio w Kasie Zaliczkowej Drukarzy.

Obligacje pożyczki będą wydane najpóźniej przed dniem płatności pierwszego kuponu, tj. przed dniem 1 grudnia 1939 r. wszystkim tym subskrybentom, którzy wpłacili całą należność za subskrypcję w ustanowionym terminie. Bony będą wydane najdalej do dnia 1 grudnia 1939 r. tym subskrybentom, którzy uiszcili całą należność za subskrypcję w ustanowionym terminie.

Koło Delegatów

Na posiedzeniu w dniu 30 kwietnia b. r. ukonstytuowane zostało Koło Delegatów, jako instytucja przewidziana cennikiem drukarskim. Instytucja ta ma w życiu organizacyjnym wielkie znaczenie, to też pokrótce przypomnimy historię jej istnienia i działalności, jako dawniejszej Komisji Mężów Zaufania.

Do roku 1896 nie było żadnej Komisji. Dopiero N. W. Zgromadzenie Towarzyszków Sztuki w dniu 22 stycznia 1896 r. uchwaliło powołanie do życia instytucji mężów zaufania, która dopiero od r. 1901 występuje na zewnątrz jako Komisja Mężów Zaufania.

W pierwszych latach istnienia tej instytucji, mężów zaufania powoływał Zarząd ówczesnego Zgromadzenia Towarzyszy. W roku 1897 Mężowie Zaufania biorą żywy udział w zatargu w drukarni »Zczasu«, co wywołało żywy protest ze strony pracodawców, gdyż instytucji mężów zaufania nie uznawali.

Pierwsze posiedzenie konstytuujące Komisji odbyło się w roku 1906, tj. w kilka lat po przystąpieniu do Austriackiego Związku Drukarzy. I od tego też roku zaczęli pracodawcy uznawać Komisję Mężów Zaufania. Pierwszym przewodniczącym Komisji był kol. Schiff Henryk, zastępcą Kowalski Stefan, sekretarzem Feleksy Wojciech, zastępcą Policzkiewicz Marian, skarbnikiem Baranowski Michał, a zastępcą Kurowski Julian.

Komisja zajmuje się w pierwszej linii sprawami organizacyjnymi i oficynowymi. Działalność jej zaczęła nadawać ton całemu życiu organizacyjnemu i obejmowała coraz silniej ster spraw organizacyjnych. Dysponując dość okazałym funduszem cennikowym, miała prawo nakładać na kolegów opodatkowania na rzecz akcji cennikowych drukarzy w innych miastach. Już w roku swego powstania w dniu 18 marca wysłała strajkującym kolegom lwowskim 2.000 koron i otworzyła im kredyt do 5.000 koron. W tym też roku zaczęto wypłacać z funduszu agitacyjnego zapomogi bez-

robotnym, a to żonatym po 12 K, kawalerom po 10 K tygodniowo.

Na posiedzeniu 13 lutego 1906 r. powzięto uchwałę hamującą »płatanie się za pracę«, a mianowicie, »że baczyć należy, aby żaden drukarz bez karty polecającej z Biura stręczenia pracy do kondycji nie stanął«. Komisja załatwiała wówczas wszystkie akcje cennikowe i podpisywała umowy z pracodawcami. Urosła też do wielkiego znaczenia i stanowiła w ręku organizacji ważki instrument, który decydował o wszystkich sprawach organizacyjnych.

Posłuch dla zarządzeń Komisji był olbrzymi. Jeśli zdarzył się wypadek, że ktoś stanął do kondycji bez karty polecającej, natychmiast zastanawiano ruch w drukarni, żądając wydalenia intruza. I drukarnia wydalala go, nie chcąc ryzykować kosztownego zatargu. To też koledzy krzepili się na duchu, uczyli się cennika i odważnie stawiali w jego obronie.

Od roku 1917, kiedy Komisja została na podstawie uchwały Zjazdu Związku zreorganizowaną, całą pracę przejął Zarząd, a rola Komisji ograniczoną została do roli ciała doradczego i pomocniczego. Jest to jednak rola nadal bardzo ważna, gdyż Zarząd sam nie może podołać pracy nad wyrobieniem solidarności i poprawą stosunków oficynowych, które w międzyczasie z różnych przyczyn uległy pogorszeniu,

Obecnie znajdujemy się w okresie ponownego rozwoju organizacyjnego; przybywa nam członków, wzrasta ilość placówek organizacyjnych. Praca więc Zarządu szczególnie w tym kierunku musi być nastawioną. Wiele też pracy czeka nas na polu cennikowym. Tym bardziej więc pomoc Koła Delegatów jest obecnie Zarządowi potrzebną. Koledzy winni zrozumieć, że Koło Delegatów jest prawą ręką Zarządu, niejako egzekutorem spraw cennikowych i organizacyjnych. To też winno ono działać jak najintensywniej i mieć należyte poparcie ze strony ogółu pracowników. Postawmy więc Koło Delegatów na takiej wyżynie, na jakiej stało przed wojną, a z pewnością cała praca organizacyjna lepsze będzie dawać wyniki.

Przed XII Zjazdem Związku

Na odbytym ostatnio posiedzeniu plenarnym Zarządu Głównego Związku ustalono definitywnie, że XII Zjazd Związku odbędzie się w dniach 12–15 sierpnia br. w Katowicach. Od daty tej dzielą nas zaledwie 3 miesiące, to też przygotowania czynione być muszą w tempie dość szybkim. W przewidywaniu obszernego materiału ustalono, że otwarcie Zjazdu i wybór Komisji nastąpi w dniu 12 sierpnia br., a dalsze 3 dni trwać będą obrady w Komisjach i plenarne.

Ubiegły okres 3 lat, dzielący nas od poprzedniego Zjazdu, zaznaczył się w życiu naszej organizacji poważnymi zmianami, które wymagają obszernego omówienia. Na tym też tle dokonać się ma zmiana statutu i regulaminu Związku. Członkowie winni więc już teraz zastanowić się nad wnioskami w sprawie zmiany statutu i regulaminu oraz zagadnień organizacyjnych, które wnieść zechcą na Zjazd. Wnioski te należy już przygotowywać, gdyż termin dla ich składania, który zostanie później ogłoszony, nie będzie zbyt długim.

Normy składek ubezpieczeniowych

Na podstawie zarządzenia Z. U. S. od dnia 1 kwietnia br. obowiązują nowe normy składek ubezpieczeniowych, które poniżej wyszczególniamy.

I. Pracownicy fizyczni.

Ubezpieczenie chorobowe — (granice zarobku od 6 do 174 zł tygodniowo) wysokość składki 5%, z czego pracownik i pracodawca opłaca po 2·5%.

Ubezpieczenie emerytalne — (granice zarobku od 6 do 72 zł tyg.) wysokość składki 5·3%, z czego pracownik opłaca 3·35%, pracodawca 1·95%. O ile zarobek tygodniowy przekracza 72 zł, składki w ubezpieczeniu emerytalnym oblicza się tylko od 72 zł i płaci ryczałtowo zł 3 82, z czego pracownik płaci 2·41 zł, a pracodawca 1·41 zł.

Za ubezpieczenie wypadkowe składkę w całości opłaca pracodawca w wysokości zależnej od klasy niebezpieczeństwa, do której zakład został zaliczony.

Przy sposobności przypominamy, że w całości potrącenia z zarobków pracowników fizycznych są następujące:

składki do Ubezp. Społ. według norm wyżej podanych;

składki do Funduszu pracy w wysokości 1% (pracodawca dopłaca również 1%);

składki do Funduszu Bezrobocia $\frac{1}{2}$ % (pracodawca dopłaca $1\frac{1}{2}$ %);

podatek od uposażeń według osobnej skali.

Za pracowników, których zarobek dzienny nie przekracza 2 zł, całą składkę na ubezpieczenie chorobowe (5%) opłaca pracodawca.

Przy zarobku tygodniowym do 28·85 zł podatku od uposażeń nie opłaca się i potrącać go nie wolno.

II. Pracownicy umysłowi.

Ubezpieczenie chorobowe — (granica zarobku od 6 do 174 zł tyg.) wysokość składki 4·6% od zarobku, z czego pracownik i pracodawca płacą po połowie. Jeśli zarobek nie przekracza 2 zł dziennie, całą składkę opłaca pracodawca.

Ubezpieczenie emerytalne — (granice zarobku do 60 do 725 zł miesięcznie) składka wynosi 8% od zarobku i płaci ją przy zarobku:

do 60 zł mies. w całości pracodawca;		
do 400 zł mies. pracownik 3·2%, pracodawca 4·8%;		
do 800 " " " 4·0 " " 4·0 " ;		
ponad 800 " " " 4·8 " " 3·2 " .		

Ubezpieczenie na wypadek braku pracy — (granice zarobku od 60 do 725 zł mies.) składka wynosi 2% i płaci ją przy zarobku:

do 60 zł mies. sam pracodawca;		
do 400 zł mies. pracownik 0·8%, pracodawca 1·2%;		
do 800 " " " 1·0 " " 1·0 " ;		
ponad 800 " " " 1·2 " " 0·8 " .		

Zarabiający ponad 725 zł mies. opłacają od różnicy między sumą faktycznego zarobku, a sumą 725 zł — dodatkowo 1·2%.

Fundusz Pracy — składka 2%, płacą pracownik i pracodawca po 1%.

Za ubezpieczenie od wypadków składkę w całości opłaca pracodawca, jak w ubezpieczeniu pracowników fizycznych.

Podwyżka składek ubezpieczeniowych umotywowaną jest olbrzymią akcją profilaktyczną (zapobiegawczą) i tworzeniem coraz liczniejszych miejsc wypoczynkowych oraz opieką nad dziećmi i zakładaniem wiejskich ośrodków zdrowia. A więc podwyżka ta ma dać korzyść ubezpieczonym.

BILETY DO PARÓWKI

w Łazni Rzymskiej, ul. św. Sebastiana 9

po cenie niższej, tj. 1·60 zł, są do nabycia u sekretarza Oddziału codziennie w godzinach urzędowych od 9 do 13 i od 16 do 20.
— Zamawiać można również u kursora. —

Renty starcze

Przepis art. 302 ustawy o ubezpieczeniu społecznym przyznaje rentę starczą tym pracownikom, którzy w chwili wejścia w życie ustawy, tj. przed 1 stycznia 1934 r. ukończyli 60 rok życia (tj. urodzonym do dnia 31 grudnia 1873). Jest to tak zwane specjalne zaopatrzenie dla starców i ich rodzin.

W myśl art. 302 powołanej ustawy, osoby, które ukończyły przed dniem 1 stycznia 1934 r. 65 rok życia mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego w wysokości 15 lub 20 zł miesięcznie, jeżeli:

- 1) posiadają obywatelstwo polskie,
- 2) nie mają niezbędnych środków do życia,
- 3) pracowały conajmniej 4 lata jako robotnicy w okresie od 1920 r. do 31 grudnia 1933 r.

Mając powyższe warunki, podania o zaopatrzenia starcze wnosić należy do miejscowej Ubezpieczalni Społecznej, a do podania dołączyć należy: metrykę urodzenia; dowód osobisty, jeśli jest w nim zaznaczone poświadczenie obywatelstwa, lub poświadczenie obywatelstwa; zaświadczenie pracodawcy o czteroletniej pracy w okresie od 1 stycznia 1920 do 31 grudnia 1933 (dowodami mogą być robotnicze książeczki obrachunkowe, stare legitymacje Kasy Chorych, zaświadczenia pracodawcy z dawnych lat); zaświadczenie starostwa, zarządu miasta lub gminy o braku niezbędnych środków utrzymania.

O ile tych warunków dany kolega nie posiada, to nie należy czynić starań o zaopatrzenie starcze, gdyż podanie zostanie nieuwzględnione.

Z Oddziału Związku

W związku z nadaniem cennikowi mocy powszechnie obowiązującej odbyło w dniu 2 maja br. posiedzenie Zarządu Oddziału. Omawiając obecną sytuację postanowiono w pierwszym rzędzie druk cennika w całości celem doręczenia go członkom, oraz odbycie N. W. Zgromadzenia w dniu 18 bm. celem omówienia szczegółowego samego cennika i dalszej naszej taktyki, która winna iść w kierunku jak najrychlejszego wprowadzenia cennika w życie.

W bieżącym roku w okresie rocznych zgromadzeń Oddziału wizytowane były przez delegatów Zarządu Głównego Związku. Zbieg terminów nie pozwolił na udział sekretarza Zarządu Gł. w naszym R. W. Zgromadzeniu, to też postanowiono zwrócić się do Zarządu Gł. o przysłanie delegata na N. W. Zgromadzenie w dniu 18 bm. Przyjazd ten został zatwierdzony na posiedzeniu Zarządu Gł. w dniu 7 bm.

Zdając sobie sprawę, iż prace cennikowe wymagać będą skupienia w naszych szeregach wszystkich pracowników drukarskich, zamierza Zarząd Oddziału z początkiem czerwca br. zwołać ogólne zebranie wszystkich pracowników (szczególnie niezorganizowanych), co musi być poprzedzone odpowiednią agitacją.

W kwietniu br. kilku niezorganizowanych pracowników drukarni niecennikowych zwróciło się do centrali Związku Robotników Drukarskich (żydowski) z projektem założenia w Krakowie odrębnego oddziału tegoż związku. Centrala zwróciła się do centrali naszego Związku o opinię, a ta z kolei zwróciła się do naszego Oddziału. Zarząd rozpatrzywszy sprawę ustosunkował się do projektu negatywnie. Obecnie coraz silniej występują tendencje likwidowania odrębnych organizacji w przemyśle poligraficznym i chemigraficznym, oraz dążność do utworzenia jednolitej organizacji pracowników. Również cennik ogólnie obowiązujący wymaga konsolidacji poczynań pracowników w Krakowie. To też stanowisko Zarządu przeciwnie jest twórczości obecnie odrębnej organizacji i wzywa pracowników do wstępowania wprost do naszego Oddziału, lub utworzenia Oddziału II-go naszego Związku. Stanowisko to zakomunikowaliśmy naszej centrali i sądzimy, że wśród pracowników znajdzie ono należyte zrozumienie.

Na posiedzeniu w dniu 30 kwietnia br. ukonstytuowane zostało Koło Delegatów, które wybrało: przewodniczącym kol. Stopę St., zastępcami kol. Łukasika Wł. i Kozika Wł., sekretarzem kol. Kościńskiego J.

Na członków Związku przyjęci zostali kol.: Feiner T., Filip J., Gryta A., Jurowicz J., oraz Rapaport J. Odmówiono przyjęcia ponownego Bertniana J. Po ponownym rozpatrzeniu odwołania kol. Zubla W., uchylono wykreślenie go z listy członków.

Wykreślono na skutek zalegania z wkładkami kol. Sieradzkiego A. (Nowy Sącz).

Sekcja w Jaśle

Dnia 23 kwietnia br. odbyło się w Jaśle zebranie członków Związku. Pod przewodnictwem kol. Koczuba W. z Krakowa dokonano ukonstytuowania Sekcji w Jaśle, wybierając Zarząd Sekcji w składzie następującym: przewodniczący Kosiba Fr., zast. przew. Kamiński K.; sekretarz Mazur E.; skarbnik Styczyński A.; członkowie Zarządu: Bajorek Br., Rydlowa Z., Sternbach Ch., Wiśniewska J.; Komisja Kontr.: Bajorkowa Cz., Blank J., Kelerówna B.

Zarazem omówiono szereg spraw lokalnych i wobec podniesionych pod adresem dyrekcji Zakładów Graficznych A. Szochet Synowie zarzutów, postanowiono interwencję u Okręgowego Inspektora Pracy. Między innymi podniesiono, że firma dokonuje nieprawnie potrąceń pracownikom i pracownikom odszkodowań za rzekomo z ich winy powstałe uszkodzenia narzędzi. Jednej z pracownic potrąca za zagubiony rzekomo przez nią numerator (świadkowie twierdzą, że numerator ten nie z jej winy zaginął — o ile wogóle zaginął).

Tę sprawę próbował »załatwić« Inspektor Pracy 41 Obwodu, p. mgr Szałagan w ten sposób, że zaproponował pracownicy podpisanie oświadczenia, iż uznaje się ona winną zagubienia numeratora — jeżeli nie w całości, to przynajmniej w połowie. Swoista ta metoda nie znalazła jednak uznania i pracownica odmówiła podpisania. Po zlikwidowaniu zatargu z grudnia ub. r., firma wydalila 2 pracownice, mimo iż zobowiązała się nie zwalniać pracownic przed zatargiem zatrudnionych. Dotychczasowe interwencje nie odniosły skutku. W sprawach uchybień powyższych Inspektor Pracy 41 Obwodu wezwał strony na konferencję w dniu 17 bm., na którą wyjedzie kol. Koczub W. Sądzimy, że konferencja ta doprowadzi wreszcie do załatwienia spraw spornych.

Sekcja korzysta z lokalu ZZK za minimalną opłatą 5 zł miesięcznie. Celem umożliwienia tej opłaty Zarząd Oddziału na pismo Zarządu Sekcji podwyższył jej od kwietnia br. 0% na administrację lokalną z 5 na 100%. Równocześnie przyznano Sekcji na częściowe pokrycie zobowiązań z czasu ostatniego strajku kwotę 100 zł.

Ostatnio na tle sytuacji politycznej ujawnił się brak pracy i cały niemal personel Zakładów A, Szochet Synowie pracuje w turnusach, co oczywiście wywiera ujemny wpływ na rozwój życia organizacyjnego. Maury nadzieję, że jest to stan tylko przejściowy i wkrótce minie.

Kronika

Jubileusz „Lutni Robotniczej“. Dnia 30 kwietnia br. odbył się w sali Starego Teatru jubileuszowy koncert krakowskiego Stow. Śpiewackiego »Lutnia Robotnicza«, które obchodzi 40-tą rocznicę swego istnienia. Na bogaty i piękny program złożyły się produkcje chóru »Lutni« oraz orkiestry Związku Zawodowych Muzyków i solowa gra na harfie, przemówienia prezesa Stow., przedstawicieli robotniczych organizacji politycznych i zawodowych, oraz muzycznych. W przerwie nastąpiło wbijanie gwoździ do tarczy pamiątkowej. Zasłużonej w pracy kulturalnej »Lutni Robotniczej« składamy na tym miejscu serdeczne życzenia dalszej wytrwałej i sukcesami wieńczonej pracy.

Międzynarodowy Kongres Drukarzy. W dniach 6 do 10 sierpnia br. odbędzie się w Kopenhadze XIV Międzynarodowy Kongres Drukarzy, w którym weźmie udział również delegat centrali naszego Związku.

Układy o mocy powszechnie obowiązującej. W kwietniu br. ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw (Nr 38) rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej o nadaniu orzeczeniu Komisji Rozjemczej mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów graficznych na obszarze miasta Lwowa. Orzeczenie to reguluje warunki pracy i płacy i jest równoznaczne z układem zbiorowym.

W maju br. nadaną została moc powszechnie obowiązująca układowi zbiorowemu pracy w Lublinie.

Nowa kadencja ławników w Sądzie Pracy. Z dniem 27 czerwca br. upływa okres, na który powołani byli ławnicy i zastępcy ławników Sądu Pracy i Sądu Okręgowego w Krakowie. Inspektor Pracy VII Okręgu wezwał związki zawodowe do przedłożenia list kandydatów. Nasz Oddział przedłożył listy obejmujące ogółem 48 nazwisk, z których część mandaty uzyska. Ogółem przewidziane jest powołanie z grupy pracowników 62 ławników i 124 zastępców ławników do Sądu Pracy, oraz 40 ławników i 80 zastępców do Sądu Okręgowego.